Модеренъ Театъръ

отъ днесъ
всѣки день дневни
4·30 ч. и вечерни 9 ч.

НАЙ-КРУПНОТО ФИЛМОВО ТВОРЕНИЕ

РОМЕО и ЖУЛИЕТА

съ НОРМА ШИРЕРЪ и ЛЕСЛИ ХАУАРДЪ

ПУШКИНЪ ВЪ ПРЕДСМЪРТНИТѢ СИ ДНИ

Въ тѣзи дни на чествуване стогодишнината отъ смъртьта на гениалния поетъ на руската земя, Пушкина, ще се припомнятъ много данни изъ неговия животъ и ще се преанализирва творческото му достояние. Не ще се забравятъ и детскитѣ му дни и годинитѣ, прекарани въ лицея — за проследяване проблѣсъка и възхода на творческия му гений и за обобщаване всестраннитѣ му жизнени прояви въ една характерна цѣлость, която да отразява неговия цѣлостенъ образъ на човѣкъ и поетъ.

Но може би съвсемъ ще се забрави да се изтъкнатъ онѣзи преживѣвания, които сж увѣнчали съ смисълъ жизнения му пжть и които върху готовитѣ да изпуснатъ последенъ дъхъ обезкръвени устни сж положили не тръпка на ужасъ, а примирителна и свѣтла усмивка. Може би ще се пропустне да се спомене за онзи знаменателенъ нравственъ превратъ, станалъ презъ последнитѣ мигове отъ живота му въ неговата неспокойна душа, въ която сж се преплитали падения и възходи, развихряли сж се бури и сж проблѣсвали лжчи на просвѣтление.

Всички налични условия за свѣтски животъ сж били използувани напълно отъ Пушкина. Но именно въ вихъра на това сжществуване, когато е чувствувалъ въ себе си пъленъ изобликъ на жизнени сили, той се е сблъскалъ съ всичката безпомощность на въпроса за смисълъ въ живота, когото счита за „даръ, направенъ, даръ случаенъ" Защото срѣдъ замайващата мъгла на пиршествата и всевъзможнитѣ удоволствия, съзнанието на поета не е могло да не съзре всичката празность на такова сжществуване, което оставя въ душата само „едно униние":

Я хладно пилъ изъ
чаши сладострастья
И въ сердце чувствовалъ я ледъ...

А този ледъ въ сърдцето на поета се пропуква отъ дуела и се стопява отъ преживѣнитѣ следъ това изпитания. Студениятъ куршумъ на Дантеса сякашъ влиза въ кръвьта на смъртно ранения Пушкинъ благодатна струя, която прониква въ сърдцето му и го изпълва съ чувства, които преди това макаръ и проблѣсвали въ него презъ мигове, не сж успѣвали да се задържатъ за дълго. И сякашъ озарение прониква въ душата и съзнанието на прощаващия се съ живота, за когото сж били необходими три дни на страдания и очакване на смъртьта, за да почувствува смисъла на живота, нѣмащъ възможность да го схване напълно презъ цѣлия свой многообразенъ животъ до тогава.

„Особено за отбелязване е, — свидетелствува близкиятъ приятель на Пушкина, поетътъ Жуковски, — че въ тѣзи последни часове отъ живота, катъчели той (Пушкинъ) стана *другъ:* бурята, която преди нѣколко часа вълнуваше душата му съ *непреодолима* страсть, изчезна безъ следа; ни дума, ни споменъ за случилото се". Когато пъкъ приятелитѣ на Пушкина поискали да чуятъ предсмъртното негово желание относно убиеца му, устнитѣ на умиращия отронили: „Искамъ да не се отмъщава за моята смърть; прощавамъ му и *искамъ да умра християнинъ*". И следъ тѣзи думи поетътъ е билъ готовъ да приеме смъртьта.

„Когато всички излѣзоха, — пише Жуковски, — азъ седнахъ при него и дълго гледахъ въ лицето му. Никога по това лице не бѣхъ виждалъ нищо подобно на туй, което имаше върху него въ тази първа минута следъ смъртьта.... Какво изразяваше лицето му, съ думи не мога да кажа. То бѣше за мене тъй ново и сжщевременно тъй познато. Това не бѣше ни сънь, ни покой; не бѣше изражение на ума, тъй свойствено преди туй на това лице; не бѣше сжщо тъй и поетическо изражение. Не! Нѣкаква важна, удивителна мисъль се разливаше по него, нѣщо подобно на видение, на *нѣкакво пълно, дълбоко удовлетворяваще знание.* Вглеждайки се въ него, искаше ми се да го попитамъ: какво виждашъ, приятелю? И какво би ми отговорилъ той, ако можеше въ минутата да възкръсне?"

Наистина, какво би могълъ да отговори великиятъ покойникъ?... Това знае само Богъ, на Когото той съ трогателна готовность и успокоение повѣри своята душа въ предсмъртнитѣ си моменти.

Изповѣдьта на Пушкина „искамъ да умра християнинъ" е наситена съ най-голѣмо значение, защото иде да хвърли свѣтлина върху смътно чувствувания преди това стремежъ на поета да осмисли сжществуването си. Посветилъ се на свѣтски увлечения, Пушкинъ не е съзиралъ цель въ живота. Но, когато въ моменти на просвѣтление, цельта за върховното назначение на човѣшкия животъ е изпъквала като свѣтла диря въ душата на поета, жаждата за изкупление на живота е напирала въ нея и е добивала изразъ:

Но не хочу, о, други, умирать!
Я жить хочу, чтобъ мыслить и страдать!

Тази своя жажда — да живѣе, „за да мисли и страда", Пушкинъ е могълъ да утоли презъ последнитѣ си три дни. Единъ смъртоносенъ неджгъ прояснява съзнанието му за свѣтли мисли. Едни неизлѣчими страдания му посочватъ ключа за разбиране на живота въ неговата действителна ценность и непреходность. И тѣ — този неджгъ, и тѣзи страдания — сж били абсолютно необходими, за да получи действителенъ завършекъ дѣлото на гения. Тѣ улесняватъ и насъ, когато искаме да доловимъ онази пристанъ, кждето духътъ на този гений се е увѣнчалъ съ ореолъ. Защото тѣ ни даватъ основание да считаме като пророчество за самия себе епитафията на Пушкина:

Въ сіяніи и въ радостномъ покоѣ
У трона вѣчнаго Творца,
Съ улыбкой онъ глядитъ въ изгнаніе земное...

Отъ сто години Пушкинъ не е на земята. Но „той гледа съ усмивка" къмъ насъ оттамъ, кждето е насоченъ пжтьтъ на всички ни и накждето той, руският и всечовѣшки гений, отправи своя предсмъртенъ погледъ.

Ст. Визировъ

Военния бюджетъ на Югославия за 1937 г.

Бѣлградъ. Въ Скупщината съ акламации бѣ приетъ тази годишния бюджетъ на Военното м-во и пограничната стража; въ него влиза и въздухоплаването. Общата цифра на бюджета е къмъ два и половина милиарда динари. На първо време за извънредни кредити по военното м-во се предвиждатъ къмъ 454 милиона динари.

За цивилното въздухоплаване е предвиденъ 5 год. планъ.

Нимѣрени турски ценности

Отъ 1830 г. въ стара Добруджа.

Отъ Кюстенджа ни съобщаватъ:

отдавна около нѣкои тукашни села се копаеше отъ иманяри. Сега властьта узна, че единъ кантонеръ попадналъ на едно закопано гърне отъ 1877 г. когато турцитѣ сж бѣгали. Този кантонеръ намѣрилъ два хубави златни часовници съ надписи отъ 1830 год. и много златни монети.

Кантонера е въ неизвестность.

50,000 заселници въ Австралия

Виена. Тукъ отъ 10 до 16 мартъ ще заседава една еврейска конференция която ще се занимае съ проблемата за заселване на петдесетъ хиляди евреи въ Австралия.

Грипътъ преди сто години

Споредъ една версия и то доста разпространена, грипътъ който сега залава цѣла Полша и много други страни, е билъ пренесенъ въ Европа отъ Ориента презъ 1899 год., по времето на Парижкото изложение — ковьоритѣ занесени въ Парижъ били пренесли бацила.

Преди сто години — презъ зимата 1836 — 37 год. — въ Европа една особена „инфлуенца" върлувала която взела толкова много човѣшки жертви въ Англия, Берлинъ, Единбургъ и други мѣста, че тогава „Таймсъ" писалъ какво тая „инфлуенца" била по катастрофална за човѣчеството отъ холерата презъ 1832 година.

Конфискувана книга на генералъ Лудендорфъ

Берлинъ (Хавасъ). Правителството конфискува току що издадената отъ генералъ Лудендорфъ книга по общата война; тая книга, отпечатана въ 75,000 екз., е последнята отъ зборника на г. Генерала по последната война.

Мотивитѣ за конфискацията сж политически.

Лудендорфъ не е съгласенъ за приятелство съ Италия. Тоже генерала е противъ ген. Франко който билъ масонъ.

АВИЯЦИЯТА въ Австрия и Унгария

Споредъ не официални данни днесъ Австрия имала 40 воени аероплани; авиацията сега се организирвала.

Въ Унгария авиацията била много напреднала — надъ 400 добри апарата, предимно италиянски, имала Унгария.

Населението на три голѣми държави

Преди 1800 година Франция е имала 22 милиона жители, Германия 12 а Русия 10 милиона.

Не следъ много Франция става 27 мил., Германия 24 и Русия 50.

На 1900 година Франция е тридесетъ милиона, Германия 56 а Русия 100.

Така, че за сто години Франция нараства съ 44%, Германия съ 133% а Русия — съ 233%.

Липса на желѣзо

Свѣтовния пазаръ се нуждае отъ голѣми количества желѣзо. Цената му презъ м. м. декемврий и януарий е много повишена.

„Н. Фр. Пр."

Два нови югославски параходи

За по 500 пжтници.

Бѣлградскитѣ вестници съобщаватъ, че въ чужбина били поржчани два нови югославски луксозни морски параходи за по 500 пжтници за около 32 милиона лева.

Сборникъ Асенъ Златаровъ

е излѣзълъ отъ печатъ подъ редакцията на: Д-ръ Н. Сакаровъ, Здр. Митовски, Д. Братановъ и Ст. Каракостовъ.

Книгата има 64 страници и съдържа изключително работи на проф. Златаровъ, негови напечатани до сега трудове, два портрета и предсмъртното му писмо до българската младежъ. Цена 10 лева. Доставя Л. Стояновъ — ул. Екз. Иосифъ 31, София.

Най-голѣмия слънчевъ часовникъ

Парижкитѣ в-ци като говорятъ за голѣмитѣ приготовления въ предстоящето Парижко изложение съобщаватъ, че на пласъ „Конкордъ" ще бждел направенъ най-голѣмия слънчевъ часовникъ.

Свѣтовната индустрия

Международното индустриялно производство презъ изтеклата година се е увеличило съ деветъ на сто на стойность къмъ 12,000 милиарда лева. Въ сравнение съ 1929 год., производството за миналата година е съ 15% повишение.

Тържествено събрание на архитекти и инженери.

София, 8. Въ салона на БИАД. вчера пр. обѣдъ се състоя тържествено събрание, на което бѣха раздадени орденитѣ на награденитѣ отъ Н. В. Царя архитекти и инженери. На тържеството присжтствуваха г. м-ръ Вълевъ и г. м-ръ Ганевъ.

Държаха се р е ч и отъ председателя на Б.И.А.Д. г. м-ръ Николовъ и г. м-ръ Ганевъ, който разде орденитѣ.

Г-жа Троцки апелира за сина си

Парижъ, 7. Г-жа Троцки е изпратила единъ позивъ до съвѣстьта на цѣлия свѣтъ, за спасяването на сина й, който билъ арестуванъ за отмъщение отъ Сталинъ

Дневни новини

Вчера се извърши погребението на нашия съгражданинъ о. з. полковникъ отъ артилерията Петъръ Ив. Кутинчевъ.

На покойния бѣха отдадени военни почести. Миръ на праха му!

Нашитѣ съболезнования къмъ опечаленитѣ.

Днесъ пристига въ Русе артистътъ отъ Народния театъръ г. Ат. Темелковъ, който ще играе въ новата премиера „Врагъ на народа", отъ Ибсенъ. Споредъ единодушната софийска критика, г. Темелковъ е най-добриятъ изпълнитель на централната роля Д-ръ Стокманъ.

Довечера 7½ въ Допълнителното зан. училище ще има майсторо-учителска среща. Умоляватъ се майсторитѣ да се отзоватъ на пратенитѣ имъ покани.

Братсвото „Св. Климентъ Охридски" поканва членоветѣ си и членкитѣ на всички християнски братства и благотворители д-ва на чай съ сказка отъ г-жа Манчева: „Жената спжтница на мжжа въ семейството и обществото", въ 3 часа следъ обѣдъ, на 9 т. м., въ приюта св. „Климентъ Охридски".

Импозантната премиера на многошумниятъ филмъ по романа на Ст. Цвайгъ „СТРАХЪТЪ" ще се състои довечера въ театъръ Роялъ.

Модеренъ театъръ отъ днесъ една лирична поема на вѣчната любовь „Ромео и Жулиета", съ най-голѣмата драматичка НОРМА ШИРЕРЪ и ЛЕСЛИ ХАУАРДЪ. Начало 9 часа.

Ржченъ часовникъ е загубенъ вчера по ул. „Царица Йоанна" до гара Пристанище. Който го е намѣрилъ, умолява се да го донесе въ редакцията, срещу възнаграждение.

Гражданската война въ Китай

Шангхай, 7. Правителственитѣ войски, които настжпватъ отъ западъ, сж стигнали на 16 км. до Сианъ Фу.

Норма Ширеръ — ЖУЛИЕТА

Съ безподобна грациозность, съ едно чудно чувство за жертва тя произнася гениалнитѣ стихове на Шекспиръ. Нейниятъ погледъ е преизпълненъ съ нѣжность, всѣка часть отъ тѣлото й говори за великата любовь на Шекспировата безсмъртна героиня. Безъ да влага тревога въ своя жестъ, тя изживѣва дълбоко трагично всѣка своя реплика и богато нюансира за да предаде вълненията на едно нѣжно и чисто сърдце. *Изъ в. „Литературенъ гласъ".*

Лесли Хауардъ — РОМЕО

Той ни представя единъ Ромео дълбокъ и затрогващъ, какъвто не сме виждали на никоя сцена. Ромео на Лесли Хауардъ е съвършеинниятъ, чистиятъ любовникъ въ прегръдкитѣ на когото, въ словото на когото сякашъ се разтапя красотата на самата природа. Лесли Хауардъ играе съ една завидна простота, безъ никакви сѣнки отъ пози, отъ които не могатъ да се освободятъ и най-добритѣ театрални любимци. *Д. Б. Митовъ.*

Пейзажи отъ Тибетъ

Рѣки, чиито имена говорятъ

Тибетскиятъ езикъ звучи странно за ухото и азъ не съмъ си далъ още трудъ да го науча. Въпреки това, ценя изразителнитѣ имена, съ които тибетянитѣ сж назовали рѣкитѣ си. „Вохкаху", напримѣръ. Цѣлата рѣка сякашъ тече въ тия три слога. Чувамъ водитѣ й да шепнатъ, да се блъскатъ въ скалитѣ, въ тѣсното си корито, да се „вохкахуватъ", безъ да обращатъ ни най-малко внимание на голѣмитѣ планини, които се издигатъ надъ тѣхнитѣ самоувѣрени води.

„Санголамаху" е съвсемъ обратното. Той се плъзга тихо между брѣговетѣ и планинитѣ стоятъ почтително на страна, за да дадатъ възможность на Сангаломаху да полива въ началото на пролѣтьта, дветѣ ивици отъ зелени ливади които се избиватъ край рѣката, както и върбитѣ, които трептятъ край водата и се отрязяватъ въ нея.

„Япола" е рѣка отъ съвсемъ друго естество. Това е съвсемъ тѣсна ивица, почти детска, вода, която лжкатуши отъ единия до другия край и съ грохотъ се влива въ „Индусъ". Понѣкога тя става по-широка и по-спокойна, по-синя после се развеселява, запѣнва се и се превръща въ дете.

„Индусъ" не може да се смѣта за тибетска рѣка; още отъ извора си тя носи индуското си име, което изглежда толкова аристократично, колкото и тия диви области. Тамъ, гдето „Япола" се съединява съ него, той не е по широкъ отколкото шумниятъ и нахаленъ „Вохкаху", но неговия воденъ обемъ е много по-голѣмъ.

Отчаянието на пустинята

Всички тия имена на рѣки служатъ безъ съмнение на тибетянитѣ да изкажатъ благодарностьта си къмъ водитѣ. Защото пустинитѣ въ тая страна, въпрѣки грандиозната си красота, изтъкватъ значението на рѣкитѣ.

Представете си, че пжтувате всредъ тия мѣста, въ една съвсемъ червена долина. Никаква вода. Пѣсъчливитѣ и глинести хълмове приличатъ на фантастични купища, натрупани въ нѣколко часа отъ нѣкой ужасенъ ураганъ. Тѣ сж увѣнчани съ блокове и колони отъ жълтеникъвъ камъкъ, които се очертаватъ на ясното небе.

Цвѣтоветѣ сж ярки, линиитѣ груби и пълна тишина цари около тѣхъ. Изведнажъ се чува шуртене — една рѣка се задава въ края на долината. Една тънка ивица зеленина украсява двата й брѣга и нѣщо шава на небесклона: стадо кози. Появява се и една кжща съ плосъкъ покривъ, закрепена между две скали, надъ една нива, голѣма колкото носна кърпа. Единъ женски гласъ зове нѣкого, когото не виждаме. Продължаваме пжтя си, водата се губи въ пѣсъка и тишината се пръсва отново наоколо.

Слизането въ долината, отъ тибетскитѣ Хималаи не е нѣщо лесно. Пжтьтъ е плъзгавъ въ продължение на 700 метра. Планинитѣ, богати откъмъ минерали, блестятъ въ разни цвѣтове: червени, зелени, оранжеви, кафяви, черни. Нито една платформа, гдето да се построи колиба, нито едно пространство, гдето да поникне тревица. Само сегизъ-тогизъ шипки закрепени въ скалитѣ. Понѣкога водата, която тече по скалитѣ спомага да поникне малко мъхъ или нѣкое червено цвѣте, скрито въ нѣкоя пукнатина.

Водата, която съживява

Цѣла пустиня се простира предъ прохода — тя не е вече червена, а нѣкакво бѣлезникаво пространство, обкржжено отъ черни планини съ снѣжни върхове. Въздуха трепти отъ горещина. Краката затъватъ до колѣни въ пѣсъка, очитѣ ослѣпяватъ отъ неумолимата свѣтлина

Каква вода би могла да оплодотвори тоя поясъ? Но ето че единъ оазисъ изниква отъ тая суха почва, и едно село. Селото е заградено отъ стени. Вѣковни орѣхи хвърлятъ сѣнка, подъ която се е скрило едно стадо, за да се запази отъ горещина слънчеви лжчи. Изморени хора спятъ спокойно. Тукъ женитѣ бъбрятъ, децата се кжпятъ въ водитѣ, които сж се родили въ тоя оазисъ и образуватъ понататъкъ езеро.

Само оня, който е миналъ презъ една пустиня, може да разбере какво значи рѣка.

Изъ „Манчестеръ Гардиянъ".

20 ЛЕВА УРОЦИ математика, физика, аритметика и геометрия предава гимназиална учителка. Справка улица „Иванъ Вазовъ" № 8 до Търговската камара. 2—2

Облигации Погасителна каса купува и продава Патевъ, София, „ул. Клементина" № 6, телеф. 2-53 11. 4—4

ДЕПОЗИТЪ НА МАЯ
ЗА ХЛѢБЪ И КОЗУНАЦИ
ЗА ДВЕ-МОГИЛИ ПРИ
БРАТЯ А. МОМЧЕВИ 33

Но колко хубава бѣше тая жена! Тя му наумяваше Хелиетъ, когато последната бѣше съвсемъ млада, когато той я видѣ за първъ пжть и се влюби безумно въ нея, за да й отдаде по-късно живота и бждещето си!

Името й Горска роза не бѣ истинско.

Но каква сладость имаше въ това име, какъ дивно звучеше то на ушитѣ. Рожеръ попита:

— Вие ще заложите навѣрно, на „Белъ Люретъ" госпожице?

Тя изправи своята хубава руса глава и съ единъ сладъкъ и музикаленъ гласъ отговори:

— Азъ никога не залагамъ, г-не. Но ида единствено за това да видя какъ бѣгатъ тия красиви коне.

— И вие имате пълно право.

Тя начена да се смѣе, да се смѣе като дете, като разкри по тоя начинъ прелестнитѣ си бѣли като маргарити зжби.

После тя съвсемъ сериозно добави:

— За нищо на свѣта азъ не бихъ се решила да играя. Дори ако бѣхъ сигурна. Но преди малко ми казаха, че „Велъ Люретъ" има всички шансове да излѣзе побѣдитель. Но въпрѣки увѣренията на неговия стопанинъ, както и на жокея, който ще го езди, азъ вѣрвамъ, че елегантното животно ще спечели.

— Вѣрно е, че надпрепусканията съ препятствия сж винаги опасни и че трѣбва да се разчита на вѣроятно падане, често пжти и смъртно.

Младото момиче каза:

— Вѣрвате ли вие, че човѣкъ може да спечели на надпрепускванията? Кажете ми откровенно, кога сте печели ли отъ тоя родъ състезания?

Безъ да даде отговоръ на въпроса й той продължаваше да я гледа съ особенъ интересъ. Секашъ тая жена му бѣ позната.

Тя продължи:

— Вие не ми казвате нито думица, защото не желаете да лъжете. Но се страхувате, че ще убиете моитѣ илюзии. Азъ не идвамъ на състезанията да играя. Казахъ и пакъ повтарямъ: идвамъ само да се любувамъ на конетѣ и на тѣхнитѣ надпрепускания.

— Но при все това понѣкога играете?

— Никога! Но днесъ ще се осмѣля да заложа на „Белъ Люретъ" единъ наполеонъ и, ако спечеля, сумата ще раздамъ на беднитѣ.

— Значи, наистина, вие никога не играете?

Когато тя се отстрани отъ него, той каза на себе си: „Колко е красиво това момиче! То прилича на Хелиетъ, когато бѣ на двайсеть години.

Следъ това залисанъ въ игритѣ, той забрави непозната. Той сложи на „Белъ Люретъ" една сума отъ двайсеть и петь хиляди франка, която му зае единъ отъ богатитѣ играчи и банкери срещу честна дума.

Надпрепускането начева.

Едно поваляне!

Две... Три.

А името на Белъ Люретъ минава отъ уста на уста.

Коньтъ пада край брѣга на рѣката, а конникътъ скача на нозетѣ си и продължава да тича, прескачайки всички препятствия, съ една лекота на конь, който отъ давнае билъ приготовляванъ за тая жестока борба.

По трибунитѣ и между огромната навалица се носятъ думитѣ:

Жанъ Бомаръ 79)

СТРАННИТѢ ПРИКЛЮЧЕНИЯ НА ДРАГАНКА ПОПОВА

Ако Драганка бѣше измѣнила решението си, и ме викаше при нея?

Тази мисъль ме обхвана така силно, че азъ изоставихъ приготвянето си, и... моята гордость... Безъ много да чакамъ, азъ се втурнахъ къмъ стая № 41.

— Влѣзте!

Намѣрихъ Совена седналъ предъ масата си. Той стана и ми се усмихна твърде дружелюбно:

— Какъ си, добри ми стари приятелю?

— Не много зле. Ами ти?

Зашеметенъ, азъ оставихъ ржцетѣ си да бждатъ раздрусани отъ слабитѣ и прозрачни, но нервни ржце на „Китайската рибка".

— Току що оставихъ Драганка... Тя се тревожи много за тебе. Една малка, добра и твърде странна жена е тя, знаешъ ли? И прекрасна, отгоре на всичко това... Ти, наистина си щастливъ човѣкъ, стари приятелю!

Какъ можехъ да се усъмня въ Совена? Сърдцето ми се отпусна; не намѣрихъ думица да кажа.

— Нося ти паспорта.

— Моятъ личенъ ли паспортъ?

Имахъ желанието да го цѣлуна. Драганка ме обичаше. А и кошмарътъ на тѣзи фалшиви документи се свършваше!

— Твоятъ приятель го бѣше изпратилъ на постъ-рестантъ въ София. Понеже имамъ една малка работа да извърша въ Бѣлградъ, използувахъ случая да ти го донеса.

Азъ хвърлихъ единъ бързъ погледъ върху документа. Той бѣше визиранъ и подпечатанъ отъ всички легации, сжщо така и отъ българската.

— Мой стари приятелю, Совенъ, благодаря ти много... И сега, когато съмъ въ изправность, кажи ми, че мога да отида при Драганка, нали?

— Невъзможно! — отговори „Китайската рибка".

Тази дума падна върху моитѣ надежди, подобно на гилотиненъ ножъ. За да прикрия своето отчаяние, азъ се обърнахъ и седнахъ въ единъ фотьолъ.

— Защо?

— Защото въ този моментъ твоето присжтствие въ близость до госпожица Попова ще бжде вредно.

— Ти вече ми каза това по-рано. Нѣмашъ ли нѣкой другъ, по-силенъ аргументъ да ми дадешъ?

— По-силенъ ли? — повтори Совенъ. — Той е много силенъ! Самата Драганка не желае това! Не трѣбва да се мѣрка, — въ този моментъ, повтарямъ ти го, — никакъвъ чужденецъ около нея.

— И все пакъ ти си тамъ?

— Азъ се крия... Стоя на сѣнка, задъ кулиситѣ. А вънъ отъ това, азъ съмъ й необходимъ.

— Съмнявахъ се вече! — извикахъ азъ възмутенъ, — Ти вече си сполучилъ да станешъ необходимъ!

Очитѣ на Совенъ широко се разтвориха. Следъ секунда, тѣ се затвориха плътно. После, той повдигна вежди:

(Следва)

Год. XVI Русе, 8 Февруари 1937 год. Брой 5177

РУСЕНСКА ПОЩА

Редакторъ КИР. КРЪСТЕВЪ

ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ЕЖЕДНЕВНИКЪ
Абонаментъ 1 год. 300 лв. 6 м. 160 лв. 3 м. 80 л.
Обявления търговски и държавни по 2 лв. кв. см. Хроника 10 лв. на ред.
ТЕЛЕФОНИ: ред. 21-12 22-57, 23-97, 23-79
Брой 1 лв.

ТЕАТЪРЪ ОДЕОНЪ
ОТЪ ДНЕСЪ ГОЛѢМА ПРЕМИЕРА, НОВЪ УСПѢХЪ НА КРАСИВАТА, ПЛЕНИТЕЛНА И ГРАЦИОЗНА ЛЮБИМКА НА ПУБЛИКАТА
ДАНИЕЛЪ ДАРИЬО
въ една оригинална дискретна история, изпълнена съ настоение и красота
ЕРГЕНСКА КВАРТИРА ГАРСОНИЕРЪ
Участвуватъ още голѣмитѣ френски артисти; АЛБЕРТЪ ПРЕЖАНЪ, МИРЕЙ ПЕРЕ, КЛОДЪ ДОФЕНЪ и др. Омайна обстановка съ цѣлъ роякъ отъ хубави момичета и прекрасна шлагерна музика.
Като втори филмъ въ програмата ще се представи колосалната социална драма
АЗЪ СЪМЪ БѢГЛЕЦЪ съ ПАУЛЪ МУНИ
Срѣда дневно 4·30 часа. Вечернитѣ 8·45 часа.

РЕВИЗИЯТА НА МИРНИТѢ ДОГОВОРИ

Предъ голѣмата международна конференция.

Американскиятъ парламентъ и ревизията. — Англия ще подкрепи инициативата на г. Рузвелтъ.

Лондонъ, 6. в. „Таймсъ" се занимава обширно съ предложението на председателя на С. А. С Щати г. Рузвелтъ, за свикването на една свѣтовна конференция на мира и съразискванията въ Американския конгресъ, въ връзка съ вржчената резолюция отъ депутата г. Фишъ. Както се узнава, г. Рузвелтъ предлага да бѫдатъ свикани всички държави, подписали пакта Келогъ, за да се подготви и голѣмата свѣтовна конференция на мира.

Въ добреосведоменитѣ лондонски кржгове се изтъква, **че ВеликоБритания още преди година е подхвърлила мисъльта за свикване на международна конференция,** на която да бѫдатъ поканени всички не доволни отъ настѫпилия редъ въ свѣта, за да пледиратъ каузата си.

Изтъква се сѫщо така, че една такава конференция би имала резултатъ, ако се постигне предварително споразумение всрѣдъ великитѣ сили, отъ които зависи свѣтовния миръ.

Както съръ Самуелъ Хоръ, така и г. Идънъ сѫ имали възможност да подчертаятъ нѣколко пѫти тази мисъль, въ своитѣ политически декларации. И, както трѣбва да се очаква, тѣхнитѣ думи сѫ добре разбрани, дето трѣбва,

АНГЛИЙСКИТѢ ПОЛИТИЧЕСКИ СРѢДИ, СЛЕДОВАТЕЛНО, ПОСРѢЩАТЪ СЪ ЖИВО ОДОБРЕНИЕ ИНИЦИАТИВАТА НА Г. РУЗВЕЛТЪ И, ДО КОЛКОТО ЗАВИСИ ОТЪ ВЕЛИКО-БРИТАНИЯ, ТАЗИ ИНИЦИАТИВА ЩЕ БѪДЕ ПОДКРЕПЕНА. Обаче, най-сѫщественото е, до колко ще бѫдатъ възприети нейнитѣ предложения.

Споредъ в. „Дейли Мейлъ", въпросътъ за ревизията на всички договори трѣбва да се постави на първо мѣсто въ предстоящата международна конференция. Ревизията е спечелила вече много подържници, не само въ Англия, но и въ Франция и др. страни победителки.

Само въ такъвъ случай, ако се постигне ревизията на договоритѣ, конференцията би завършила съ успѣхъ за общия миръ.

Подготовката на общинскитѣ избори

СЕ РЖКОВОДИ ЛИЧНО ОТЪ М-РЪ КРАСНОВСКИ

Всѣки опитъ за партизански прояви ще бѫде осуетенъ.

София, 8. Вчера, макаръ и праздникъ, г. м-ръ Красновски работи почти непрекъснато въ министерството, отъ кѫдето е билъ въ постоянна връзка съ областнитѣ директори въ Ст. Загора и Плѣвенъ. Той лично е направлявалъ подготовката на предстоящитѣ общински избори и е давалъ нареждания си на околийскитѣ управители и кметоветѣ отъ тѣзи две области.

Споредъ сведения отъ м-то на вѫтрешнитѣ работи, подготовката на изборитѣ се развива нормално и на всѣкѫде сѫ се явили кандидати за общински съветници. Макаръ срокътъ за поставяне на кандидатури е до сѫбота, вѣроятно до понедѣлникъ или вторникъ навсѣкѫде въ Ст. Загорска и Плѣренска области ще бѫдатъ поставени кандидатуритѣ.

На администрацията и полицията сѫ дадени нареждания, съгласно съ пожеланията на правителството, да осигурятъ пълна свобода при гласоподаването.

Колкото се отнася до проявитѣ на нѣкои партизани, заявява се, че всички опити за такива проявления ще бѫдатъ осуетявани въ самото имъ начало.

Въ министерството има сведения, че нѣкои бивши партизани сѫ се бояли да се кандидатиратъ, защото се опасявали, че ще бѫдатъ отхвърлени. Заявява се, че всички, безъ разлика на бивша партийна принадлежность, могатъ да се кандидатиратъ и ще имъ се даде възможность да работятъ.

Обаче, ако се установи, че тѣ биха се опитали да провеждатъ партизанство, ще теглятъ последствията.

Думитѣ сѫ безсилни, когато самитѣ имена говорятъ:
ГАБИ МОРЛЕ
най-великата френска трагичка, незабравимия образъ отъ „Господарьтъ на желѣзолеярната", „Прегрешението", „Щастието" и др.
ШАРЛЪ ВАНЕЛЪ
Жаверъ отъ „Клетницитѣ", тиранътъ отъ „Сѫдба" и др.
ЖОРЖЪ РИГО
елегантния премиеръ
Сюзи Примъ, Габи Фаргетъ
Едноименната новела на съвременния романистъ
Стефанъ Цвайгъ
СТРАХЪТЪ
Богата и пищна постановка на знаменития режисьоръ В. ТУРЖАНСКИ
(поставилъ „Ординарецътъ", „Стенька Разинъ", „Очи Чорния").
БЛѢСТЯЩА ПРЕМИЕРА ОТЪ ДНЕСЪ ВЪ ТЕАТЪРЪ РОЯЛЪ
Веднага следъ София! Начало 9 часа; билети телеф. 28-59. Дневни отъ срѣда.
Новъ, днесъ полученъ, свѣтовенъ прегледъ.

НЕОЧАКВАНЪ РАЗРИВЪ МЕЖДУ АНГЛИЯ И ГЕРМАНИЯ

Поради хитлеристкия поздравъ на фонъ Рибентропъ. — Новиятъ германски посланикъ въ Лондонъ.

Лондонъ, 7. в. „Дейли Телеграфъ" съобщава, че *жестътъ на германския посланикъ фонъ Рибентропъ да поздрави съ хитлеристки поздравъ краль Георгъ VI. презъ време на тържествената аудиенция, е билъ посрѣщнатъ неблагоприятна въ английскитѣ дипломатически срѣди.* Постѫпката на фонъ Рибентропъ се смѣта като голѣмо нарушение на дворцовия протоколъ, който се съблюдава въ Англия съ всичката строгость.

Политическитѣ срѣди смѣтатъ, че тази е била и причината, по която м-ръ Идънъ е напусналъ Лондонъ, тъкмо преди започване на англо-германскитѣ преговори.

НА В. „НЕВСЪ КРОНИКЪЛЪ" СЪОБЩАВАТЪ ОТЪ БЕРЛИНЪ, ЧЕ НЕОЧАКВАНИТѢ АТАКИ СРЕЩУ ФОНЪ РИБЕНТРОПЪ ВЪ АНГЛИЙСКИЯ ПЕЧАТЪ СѪ ПРЕДИЗВИКАЛИ ГОЛѢМА НЕРВНОСТЬ ВЪ ГЕРМАНИСКИТѢ СРѢДИ. Въ Берлинъ смѣтатъ, че тѣзи атаки сѫ насочени срещу канцлера Хитлеръ.

Въ Лондонъ е общо убеждението, че фонъ Рибентропъ ще бѫде отзованъ.

Лондонъ, 7. в. **„Таймсъ" съобщава, че фонъ Папенъ ще бѫде назначенъ за германски посланикъ въ Лондонъ.**

Законътъ на полицията

София, 8. Министърътъ на вѫтрешнитѣ работи г. Красновски прие вчера директора на полицията г. Ас. Голюбовъ, въ връзка съ новия законъ за администрацията и полицията, който ще бѫде наскоро приетъ отъ Министерския съветъ.

ВЪЗДУШНИТѢ СЪОБЩЕНИЯ

Виена — София — Атина

Виена, 7. Между Австрия и Югославия е сключена конвенция за подържане отъ търговската аероплана служба на двете страни редовни връзки между Виена — Бѣлградъ и Атина презъ София и Виена—Сушакъ.

Исканията на кооперативнитѣ служители

София, 8. Вчера пр. обѣдъ въ салона на Учителската каса се състоя голѣмо събрание на кооперативнитѣ служители. Говориха П. Стоевъ, К. Кожухаровъ и П. Радевъ, които изнесоха исканията на тѣзи служители: служебенъ стабилитетъ, пенсии и пр. Ораторитѣ се обявиха противъ приемането на новия законъ на БЗК. Банка.

† Лидия Шишманова

София, 8. Известната писателка г-жа Лидия Шишманова, майка на пълн. м-ръ г. Шишмановъ, е починала, следъ продължително боледуване.

Офанзивата на ген. Франко срещу Малага

Бомбардировка по море. — Ожесточени сражения на другитѣ фронтове.

Малага, 7. Въ всички сектори на фронта при Малага се развива голѣма дейность, особно въ сектора Марбела. Правителственитѣ войски се съпротивляватъ и сѫ минали въ контранастѫпление. Националистическитѣ параходи „Алмиранте Сервера" и „Канария" продължиха да бомбардиратъ крайбрѣжието на Малага и Алкирия, но бѣха прогонени отъ правителствени аероплани, които бомбардираха гаритѣ на Боадила и Иронда.

Неприятелскитѣ параходи бомбардираха кейоветѣ на Малага, дето взеха нѣколко жертви, както и нѣколко крайбрѣжни села, кѫдето има много жертви.

Барцелона, 7. **Войскитѣ на ген. франко предприеха настѫпление отъ 3 точки на фронта на Тахо, но срѣщнаха съпротива.** Развиха се ожесточени борби съ рѫкопашенъ бой. Неприятельтъ бѣ принуденъ да напусне важни позиции.

Севила, 7. НАСТѪПЛЕНИЕТО КЪМЪ МАЛАГА ПРОДЪЛЖАВА МЕТОДИЧНО. Тази сутринь нашитѣ войски превзеха Фуена Гуерано. Неприятельтъ остави много убити и голѣми количества бойни материали.

Авила, 4. (Хавасъ). Голѣмата атака срещу Мадридъ започна вчера съ ожесточени сражения, западно отъ Мадридъ по шосето Елъ Пардо и южно отъ столицата по пѫтя за Толедо и Валенция и при Аранхуецъ. Сраженията продължиха до вечерьта.

Националиститѣ успѣха да завзематъ важни позиции.

Саламанка, 7. (Г. Т. А.) Настѫплението на националиститѣ на южния фронтъ продължава; тѣ сѫ напреднали съ 12 км. къмъ Малага.

Едно дѣло въ Добруджа

срещу български „иредентистъ"

Преди нѣколко месеци, отъ Букурещъ заминаха за Испания, като доброволци въ войската на ген. Франко, петтима крайни инционалисти, двама отъ които паднали убити.

Около тѣхното заминаване бѣ се вдигналъ на времето голѣмъ шумъ и печатътъ осѫди постѫпката имъ.

Ромънскитѣ вестници съобщаватъ сега, че на 12 т. м. въ Кюстенджа ще се гледа една дисциплинарно дѣло срещу тамкашния адвокатъ Димитъръ Върбановъ, който билъ „псувалъ" ромънскитѣ доброволци. И в. „Универсулъ" иска да се взематъ най-строги санкции срещу този български „иредентистъ".

Изобиленъ снѣгъ въ Зап. България

София, 8. На много мѣста у насъ миналата вечерь е валѣлъ дъждъ, който вчера се превърналъ въ снѣгъ. Споредъ бюлетина на Ц.М.И. въ зап. България падналъ изобиленъ снѣгъ.

Съобщаватъ отъ Варшава, че отъ северъ е нахлула нова студена вълна.

Наводнението въ Русе

Отъ разтопения снѣгъ.

Вчера преди обѣдъ, улицитѣ „Плиска" и „Меджедия" бѣха наводнени на едно протежение около 100 м., отъ разтопяването на снѣга и имаше опасность да бѫдатъ залѣти кѫщитѣ. Пожарната команда се яви веднага. Пристигна и кметътъ г. инж. Старцевъ, който даде нареждания.

Командата работи цѣли 6 1/2 часа и изхвърли повече отъ 300 куб. м. и по този начинъ спаси имота на гражданитѣ по двете улици.

Борбитѣ всрѣдъ

зап. офицери.

София, 8. Тукашното д-во на зап. офицери ще има до вечера общо събрание, за да се занимае съ положението въ Съюза, следъ като зап. ген. Ив. Шкойновъ бѣ възстановенъ.

Отъ това събрание ще се види дали е възможно да се постигне споразумение между дружеството и Съюза на зап. офицери.

РАЗИСКВАНИЯТА ВЪ ТЪРГ. ИНД. КАМАРА

Изказалитѣ се вчера членове по отчета.

Заседанието се откри вчера въ 3 ч. сл. обѣдъ отъ председателя на Т. И. камара *г. Ат. Ц. Буровъ.* Изказала се следнитѣ членове:

Ст. Керкенезовъ индустриалецъ отъ Плѣвенъ, автономия на фонда „Общ. Осигуровки" като се управлява отъ представители съ болшинство на работодатели и работници. При днешното положение, фондътъ изразходва 35 % отъ своитѣ постѫпления за подържане на една огромна и никому не нуждна администрация. Въ всички европейски страни тоя фондъ изразходва отъ 10 до 20 % за горната цель.

Вл. Павловъ занаятчия отъ Видинъ — предлага Т. И. камари да изработятъ обширенъ снопански планъ, който да прилагатъ при провеждане дейностьта си. Намира, че агрономитѣ и ветеринарнитѣ лѣкари трѣбва да бѫдатъ въ нашето селско стопанство, за да даватъ на самото мѣсто ценни съвети на населението.

Анг. Павловъ — Русе: иска да се даде премия на износителитѣ на зърнени храни и по такъвъ начинъ да се насърдчи земледѣлското производство, а не чрезъ дирекцията за храноизносъ.

Всички девизи, получавани отъ износната търговия да бѫдатъ концентрани въ Б. Н. Б, и отъ тамъ да се раздаватъ на вносителитѣ на чуждестранни стоки. По принципъ ораторътъ одобрява сегашната данъчна на занаятчиитѣ да се създаде единъ пенсионенъ фондъ, като държавата отпусне 50-100 милиона лева.

Говориха още г. Ст. Божиновъ — Бѣла Слатина, Пар. Хинковъ — Плѣвенъ, Ник. Георгиевъ — Русе, Зах. Митевъ — Русе и Сим. Дойчевъ — Бѣлоградчикъ.

Разискванията завършиха вчера и Бюрото на камарата ще отговори днесъ по повдигнатитѣ въпроси.

Тържествата на Рилци

София, 8. Юбилейнитѣ тържества на 13 п. Рилски полкъ се отпразднуваха вчера съ голѣма величественость. Следъ панихидата за падналитѣ и молебена имаше парадъ на войскитѣ, а на обѣдъ бѣ сложена народна трапеза.

Градската Техническа служба — бюро за временна трудова повинность съобщава на русенскитѣ граждани, че подлежатъ на временна трудова повинность и гражданитѣ, родени презъ времето отъ 1 януарий 1896 година до 31 декемврий с. г.

Тържественото погребение

на маестро Атанасовъ

София, 8. Вчера сл. обѣдъ се извърши погребението на тленнитѣ останки на маестро Г. Атанасовъ. Следъ заупокойната молитва въ църквата „Св. София", държаха се нѣколко речи. Образува се величествено траурно шествие, което спря предъ Народния театъръ, дето имаше речь.

На гроба говориха още двама почитатели на покойния.

Общинскитѣ избори

и професионалнитѣ организации

София, 8. Понеже нѣкои професионални организации сѫ решили да поставятъ кандидатуритѣ на свои членове за общински съветници, отъ м-то на вѫтрешнитѣ работи се съобщава, че организациитѣ сѫ свободни да кандидатиратъ свои хора.

Новъ изпълнителенъ комитетъ на студентитѣ

София, 8. БНСС. избра вчера новъ изпълнителенъ комитетъ съ председатель Вл. Христовъ (отъ свободния университетъ) и подпредседатели Андр. Стефановъ, Ас. Балкански и Г. Коновъ.

Новиятъ комитетъ си поставя задача да довърши студентския домъ.

Промѣни въ дирекцията

на статистиката

София, 7. Директорътъ на статистиката г. Сл. Загоровъ подаде оставка. Неговъ замѣстникъ не е назначенъ още.

РАДИОАПАРАТИ „МИНЕРВА"
НЕДОСТИГНАТИ ПО ТОНЪ, ДѢЛЕНИЯ, ЗДРАВИНА, ИЗЯЩНОСТЬ И ПР.
ВЪ ЧУЖБИНА СПЕЧЕЛИХА ИМЕТО „ЧУДОТО" ВЪ РАДИОТЕХНИКАТА
На складъ само при Гатю П. Станевъ & С-о Акц. Дво, Русе 5—6

Доброкачественъ ХЛѢБЪ
ПРИГОТВЕНЪ по изискванията на хигиената и съгласно нарежданията на Дирекцията на Народното Здраве ИЗКЛЮЧИТЕЛНО СЪ ПРЕСОВАНА МАЯ ЗА КОЗУНАЦИ ще намѣрите винаги при
Новооткритата фурна на Георги Чарапиновъ (бивши Румянчевъ) срѣщу училището Ангелъ Хаджиоглу.
Сладъкъ хлѣбъ — безъ киселини. Пазете Вашето здраве. Консумирайте доброкачественъ хлѣбъ.
Сѫщия хлѣбъ се продава и въ фурната ми по ул. Алеко Константиновъ № 2 (Т. Тоневъ). 5-10

НАЗѪБЕНЪ КАУЧУКЪ
ЗА ЛЕПЕНЕ НА ГАЛОШИ И ШОШОНИ
20 лева килограма при склада на
БРАТЯ ГАБРОВСКИ А. Д.
ул. „Александровска" № 23, Русе 5—5

„Порцеланъ Пуцинкъ"
е необходимость за всѣка кѫща, универсално срѣдство за почистване на металъ, порцеланъ, стъкло, дърво и др. Търсете го по всички бакали
ДЕПОЗИТЪ БОГОМИЛЪ ХРИСТОВЪ 9—10

ПЕРНИШКИ КАМЕНИ ВЪГЛИЩА ЕДРИ, много доброкачествени, пристигнаха, днесъ, ще има л постоянно въ склада ни задъ I полицейски участъкъ на ул. „Царевецъ" № 4.
1-2 Ал. Василевъ & Синъ.

„Белъ Люретъ Белъ Люретъ"!

И тия викове не спиратъ.

„Белъ Люретъ" минава като ураганъ, последванъ отъ други коне.

Но въ последния моментъ спечелва „Булдокъ".

Рожеръ остана неподвиженъ на мѣстото си.

Следъ това той се оттегля.

Минавайки край касиера който държи залозитѣ, той дори не го поглежда, но последния самъ се обажда.

— Нали утре ще уредимъ смѣтката?

Рожеръ прави съ главата си знакъ на утвърждението и следъ това се отдалечава.

Той се чувствува съвсемъ изгубенъ, изгубенъ безъ каквито и да е срѣдства.

Кѫде ще намѣри той днесъ сто хиляди франка, които трѣбва да плати на негъра и двайсеть и петь хиляди, които изгуби на надпрепусканията?

Калубъ

Тутакси следъ заминаването на Рожера за състезанията, чужденецътъ негърътъ, комуто Рожеръ дължеше сто хиляди франка, дойде въ хотела и помоли да предизвестятъ за посещението си Хелиетъ.

Върху картичката, която й представиха, се намираше името.

„Калубъ".

Отъ паметьта й това име отдавна бѣ изтрито. А нѣкога тя го бѣ чула на ухото си, въ време на нощната буря.

сто хиляди франка; кога смѣтате да ми изплатите тая сума, г-не?

— Утре, — каза съ сухъ гласъ Рожеръ;—утре въ петь часа. Разчитайте на честната ми дума г-не.

И той си мислеше, че на другия день ще заложи голѣми суми, които ще вземе въ заемъ отъ приятелитѣ си; щомъ спечели на надбѣгванията, ще дойде да се разплати съ негъра.

Чужденецътъ се поклони и излѣзе.

Освободенъ отъ единъ тежъкъ товаръ. Рожеръ си лѣгна, но не можа да заспи.

Трѣбваше, по какъвто и да е начинъ, да се попречи на Хелиетъ да узнае за това задължение.

Той стана много рано и отиде въ Отьой по-рано отъ всѣки другъ пѫть.

Като стигна на площада, кѫдето ставаха състезанията, той се почувствува по добре, убеденъ, че неговиятъ избраникъ „Белъ Люретъ" ще спечели.

Между кавалицата той забеляза прекрасната Горска роза, като наскоро бѣ изиграла съ успѣхъ въ Дъщерята на полка.

Тая жена обладаваше поразителна красота.

Убедена въ красотата си, младото момиче отговаряше сдържано на поздравитѣ, които й поднасяха множество видни личности.

Тя обичаше конетѣ; тя бѣ дошла единствено да види хубавиятъ „Белъ Люретъ" и желаеше на всѣка цена да вземе той първата премия.

„Тая жена, която сѫщо желае да спечели „Белъ Люретъ", дано има по голѣмъ късметъ отъ менъ!"

И Рожеръ се приближи до нея.